

ارزیابی طرح های نوسازی بافت های فرسوده شهری با رویکرد تکوینی به منظر پایدار شهری مطالعه موردی بخش مرکزی کلانشهر تبریز

فرشته قنبرپور^{۱*}، اسماعیل علی اکبری^۲، سید مهدی موسی کاظمی^۳، فریبا قنبرپور^۴

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب،

fereshteh.ghanbarpourm@gmail.com

۲- استاد، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

aliakbari@pnu.ac.ir

۳- دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، واحد تهران جنوب

Moosa_ka@pnu.ac.ir

۴- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه مهندسی عمران، دانشگاه گیلان، رشت، ghanbarpour.fariba@gmail.com

خلاصه

در این پژوهش به ارزیابی طرح های نوسازی بافت های فرسوده شهری با رویکرد تکوینی به منظر پایدار شهری (مطالعه موردی بخش مرکزی کلانشهر تبریز) پرداخته شده است. روش پژوهش حاضر، ترکیبی از روش پیمایشی- تحلیلی است که برای بررسی میزان رضایتمندی شهروندان بافت های مختلف شهر تبریز از میزان پایداری و سرزندگی محیط بصری و کالبدی شهر و محل زندگی، پرسشنامه هایی در سطح چهار محدوده، اعم از بافت های سنتی، طراحی شده، روستایی و حاشیه ای توزیع شد. تعداد نمونه پژوهش با استفاده از فرمول نمونه گیری کوکران ۱۲۱ نفر برآورد گردید که جهت جبران بی پاسخی ها، تعداد نمونه ۱۳۰ نفر در نظر گرفته شده است. متغیرهای اصلی این تحقیق شامل اصول اجتماعی، اقتصادی و حفاظتی منظر پایدار شهری می باشند. برای تحلیل پرسشنامه از آمار توصیفی ارائه شده و آزمون کلموگروف اسمیرنوف استفاده شد، همچنین عمل پردازش داده های حاصل از پرسشنامه، با استفاده از نرم افزارهای آماری spss و Excel و lisrel انجام می گیرد و از فرایند تحلیل سلسله مراتبی فازی (FAHP) استفاده شد تا مساله مورد نظر خود را شکل داده و بر اساس ساختار حاصله، مقایسه هایی جهت تعیین اولویت گزینه های مطرح در تصمیم گیری انجام شود. بهبود وضعیت دسترسی مهمترین نقطه قوت بازسازی بافت فرسوده، از بین رفتن بافتهای تاریخی مهمترین ضعف، توسعه حمل و نقل عمومی مهمترین فرصت و نهایتاً تورم و تأثیرات ناشی از طولانی شدن ساخت مهمترین تهدید به شمار می آید. که در منظر شهری بخش مرکزی کلان شهر تبریز دیده می شوند.

کلمات کلیدی: طرح های نوسازی، بافت فرسوده، منظر پایدار شهری، شهر تبریز